

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

fra dem, og som om der ikke skal tages rimeligt hensyn til dem, fordi de ikke har sat børn i verden.

Ligeledes er en ændring i boligstøtteleven presserende. Ministeren udtalte i sin fremsættelsestale, at det må tilstræbes, at byggestøtten udformes på en sådan måde, at den fortrinsvis kommer de mindrebemidlede til gode, og således at bygherrernes interesse i at bygge billigst muligt skærpes. Heri er mit parti helt enigt. Boligproduktionen bør, som ministeren siger det, søges forøget gennem rationalisering og anvendelse af nye byggemetoder, så også den ufaglærte arbejdskraft udnyttes i byggevirksomheden i højere grad, end tilfældet er i dag, og således at vinterbyggeri i stigende omfang finder sted. Det er alle synspunkter, som gang på gang har været fremhævet her i tinget. Der er sket fremskridt på disse områder, men for lidt. Byggepriserne er gået noget ned, mest på grund af fald i materialepriserne. Enkelte eksempler på særlig billigt byggeri ser man af og til, og mere vinterbyggeri er i gang end tidligere; men mon det sidste ikke væsentligst skyldes den usædvanlig milde vinter?

A propos beskæftigelse om vinteren. „Politiken“ og boligministeren har fornylig beskæftiget sig med spørgsmålet om, hvornår statens reparationer og vedligeholdelsesarbejder bør foregå, og var enige om, at de såvidt muligt bør foregå om vinteren. „Politiken“ peger på den uheldige virkning af, at finansloven med sine bevillinger træder i kraft den 1. april, hvilket har den konsekvens, at meget arbejde i statsvirksomheder bliver sat i gang ved denne tid. Boligministeren gør opmærksom på, at sidste forår, dagen før eller to dage før det nye finansårs begyndelse, blev der sendt et cirkulære ud med opfordring til statsvirksomhederne om i størst mulig udstrækning at udsætte deres reparationer til om vinteren. Det forekommer mig, at det er et moment, der må lægges ganske overordentlig vægt på: at statsvirksomheder ikke for-

stærker sæsonsvingningerne, men modvirker dem.

Denne diskussion bragte i erindring hos mig en oplevelse, som jeg havde for mange, mange år siden, da jeg som fabrikinspektør inspicerede en kasketfabrik. Denne kasketfabrik havde en større leverance til et eller andet offentligt væsen, og denne leverance var bestemt af, at dette væsen først fik penge bevilget lige efter 1. april. Kasketfabrikationen, som i hvert tilfælde dengang var meget stærkt sæsonpræget, fik altså sine sæsonsvingninger stærkt forøget på grund af det offentliges efterspørgsel. Også mine erfaringer som tjenestemand har for mig bekræftet, at netop dette med bevilningssystemet og finansåret har en virkning med hensyn til det tidspunkt, hvorpå statens udgift og dens efterspørgsel falder. Det har betydning på det område, vi beskæftiger os med her, og jeg har villet benytte lejligheden til at henlede opmærksomheden på det, sådan at der kan gøres en så stor indsats som muligt på dette område, for at staten ikke skal forstærke sæsonsvingningerne i beskæftigelsen.

Hvordan går det med anvendelse af ufaglært arbejdskraft? Det er godt med oplæring og kursus for ufaglærte, men risikerer man ikke fortsat, at tilfældet med pudsemaskinen gentager sig, så en arbejdsbesparende maskine sættes væk på grund af de faglærtes modstand? Man har indtryk af, at man ligesom står i stampe her, selvom der kan berettes om, at visse skranker falder. Kan ministeren oplyse noget om udviklingen på dette område? Jeg er klar over, at boligministeriet i de senere år i modsætning til tidligere har været opmærksom på, hvorledes man kunne søge rationalisering og billiggørelse fremmet, og har været medvirkende til øget byggeforskning og forsøgsvirksomhed og til på mange måder at fjerne trægheden ved at gå i gang med utraditionelt byggeri. Konsulenter og kursus er godt, og alt dette arbejde må fortsættes og intensiveres, men det er ikke tilstrækkeligt.

Boligpolitikken har to opgaver. Den første